

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

למה לנו ולקדשנו...

בימים אלו, בהם אנו עולים במעלות הקדושה לקראת קבלת התורה, זה הזמן לטהר את הדעת על ידי דיבוריו הזכים של המוזהב והלב של העולם.

במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' תוכלו להאזין לעשרות רבות של שיעורים מענייני דיומא, ימי ספירת העומר וההכנה לשיבויות, כמו גם שיעורים מענייני הלולא דרשב"י הקרב ובא.

הכנסו כבר היום למערכת השמע 02-9950000. אחרי בחירת השפה, הקישו: 5-8 והחיו את נפשותיכם מטוב ה' בארץ החיים.

שואל כענין ומשיב...

רבים מבקשים לברר ענייני מנהג ומסורת בברסלב, כמוהם אף הצורבים הלנים לעומקם של דברים המתקשים בהבנת דברי רבינו הקדוש במקומות שונים.

במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' מתחדש בימים אלו המדור המבוקש: שו"ת לרבני ברסלב. במדור זה ניתן להקליט שאלות לרבנים; הן בענייני מנהג ומסורת, והן בדברים שאינם מובנים די הצורך. כמו כן ניתן להאזין לשאלות שהושארו במערכת, ולתשובות שהתקבלו.

למדור 'שו"ת לרבני ברסלב', חייגו 02-9950000 והיכנסו לשפת הלשה"ק והקישו: 1-4, ובהרו אם לשאול או להקשיב.

לפני מתן תורה...

איך אם כן התקיים העולם ללא התורה? ואף היום, כיצד מתקיימים וחיים כל הרחוקים מהתורה ומקדושת הברית?

התשובה היא, שחיותם תלויה ב"תורה הנעלמת".

התורה הגלויה היא זו המוכרת לנו מיום מתן תורה - מצוות חוקים ומשפטים, אשר הם חיינו ואורך ימינו, ובלעדיה חיינו אינם חיים, התורה שמלווה אותנו על כל צעד ושעל, ומלמדת אותנו איך להתחבר לה' ולעשות רצונו בכל עת ורגע. אך לעומתה, ישנה תורה נעלמת, התורה שהחיותה את העולם בטרם ניתנה התורה. תורה כזאת, שגם אם לא מקיימים שום מצווה, רק עוסקים בהבלי העולם - היא קיימת ומחיה את העולם.

כי כל התורה כלולה בעשרת הדברות. ואז, קודם מתן תורה, היו העשרת הדברות נעלמות בעשרה מאמרות שבהם נברא העולם. נמצא, שהייתה כל התורה כולה

נעלמת ונסתרת בתוך ישוב העולם שנברא בעשרה מאמרות. ובכל הדיבורים של העולם ובכל העבודות והעשיות, הן מי שחוטב עצים או איזה עובדא שיהיה - ככולם נעלם התורה" (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, עה).

גם היום - אחר שניתנה התורה הגלויה - יש צדיק פלאי שמגלה לנו את אותה תורה נעלמת, ומלמד אותנו איך לשמור על קשר גם כשאין תורה ואין קדושת הברית.

זה הצדיק הוועק בקול גדול: "אין שום יאוש בעולם כלל" (שם) ומגלה לנו את הדרך איך להתחבר לה' ולחיות חיים של קירבת אלקים, גם כשמצד התורה הגלית אין לנו זכות קיום. הוא מלמד אותנו איך להמשיך ולהתקדש, להוריד שוב ושוב את העיניים בשמחה, ולא לפרוק עול היראה, גם כשהתרחקנו מהקדושה ונפלנו ממנה פעמים אין ספור.

וכך הוא אומר:

"אפילו מי שנפל מאד, חס ושלום, אפילו אם נפל לעבירות, חס ושלום, צריך גם כן שיהיה לו יראה גדולה מזה שם יתברך, לחזק את עצמו בכל נקודה ונקודה שיוכל למולט את נפשו מרע ולמשוך את עצמו לאיזה טוב. ואל יפטר את עצמו [כאלו] מנאחר שכבר נפל כל כך, אם כן הותר לו הכל, חס ושלום. חלילה, לא תהא כזאת בישראל. כי אין חושך ואין צלמות להיסתר שם כל פועלי אוון. כי גם בשאול תחתיות ומתחתיו צריכין לירא את השם מאד מאד, כי בכל מקומות ממשלתו" (משיבת נפש, פד).

בפתחם של ימי הקיץ, הימים שבהם השמירה על העיניים הופכת להיות שאלת חיים רוחנית, הננו להביא לידיעתכם את בשורת פרשת השבוע:

גם מי שאינו נמנה בין הקדושים, ורחוק עדיין משמירת העיניים והמחשבה, יכול וצריך להתקרב לה'! היהדות שלנו מתחילה מנקודת האפס, גם בטרם עלינו במעלות הקדושה והטהרה. כי גם שם אנחנו יהודים, וגם אז השם יתברך קיים ויש לירוא ממנו.

גם מי שנחת 'נחיתת אונס' עמוק בשאול תחתיות, אין לו שום היתר הלכתי לפרוק מעצמו עול מלכות שמים ולהפקיר את עיניו. הוא ממשך להיות יהודי, והאפשרות להתקרב לה' ולהידבק בו מחדש קיימת גם במקומו היורוד. "כי גם בשאול תחתיות נמצא השם יתברך, וגם שם יכולין לדבק את עצמו אליו יתברך" (ליקוטי מוהר"ן, ט).

איך התקיים העולם ללא התורה? ואף היום, כיצד מתקיימים וחיים כל הרחוקים מהתורה? התשובה היא, שחיותם תלויה ב"תורה הנעלמת"

בפרשת השבוע אנו קוראים על מצוות המילה; משאירים את הבן ערל שבעה ימים "וביום השמיני ימול בשר ערלתו". נשאלת השאלה: מדוע להמתין עד היום השמיני? מדוע נגזר עלינו להיות את שבעת ימינו הראשונים עלי אדמות כשאנו ערלים?

התשובה לכך, כותב מוהרנ"ת, היא: כדי לתת לנו את הכוח להיות יהודים גם כשאנו ערלים! שבעת ימי העורלה - הימים שבהם אין שום סממן שיעיד על הקשר והברית שבינינו לאבינו שבשמים - הם אלו שנותנים לנו את הכוח לשמור תמיד על הקשר עם ה', לכל יינתק גם במצבים הקשים ביותר, מצבים שבהם הקדושה היהודית שבתוכנו נסתרת (ליקוטי הלכות, מילה ג, ד).

כשעורלת הלב מכסה ואוטמת כל רגש יהודי, כשמתקיים בנו הפסוק "לבי סחרחר, עזבני כוחי, ואור עיני גם הם אין אתי", אין לנו לא לב טהור ולא עיניים מאירות. ואז אנו מביטים אחורה, אל שבעת הימים הראשונים של חיינו, ומגלים שגם אז בהיותנו ערלים, לא נחשבנו נוכרים. היינו תינוקות יהודיים חמודים עד מאד, ולא חשבנו לנטוש ח"ו את האומה היהודית ולפרוק עול תורה ומצוות...

לא רק למילה, קדמה הערלות. גם לתורה עצמה, קדם ההעדר; קדמו לה עשרים וששה דורות שבהם עדיין לא ניתנה לאיש, והעולם התקיים בלעדיה כביכול. גם שם ניתן היה לשאול ולתמוה: הרי הבורא בעצמו אומר "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי",

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	דף היומי
שבת	ג	עה:	פז	מט נ	עירובין לו
א	ד	עו.	פח	נא נב	לו
ב	ה	עו:	פט	נג נד	לח
ג	ו	עו.	צ	נה נו	לט
ד	ז	עו:	צא	נז נח	מ
ה	ח	עח.	צב	נט ס	מא
ו	ט	עח:	צג	סא סב	מב

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338
פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב 718-8552121 (1)
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיץ: נוחעם א. ברזעקי

מה אומר לנו "סוד העיבור"?

החסרה ולהשוות את אורה לאור החמה, לבל יהא ביניהן הבדל יוהיה אור הלבנה כאור החמה' - להאיר את אור ה' המשול לחמה, בתוך ליבות בני ישראל המשולים ללבנה.

הסוד עצום ונשגב. שהרי מצד אחד - מאז נתמעטה הלבנה - לא ניתן להשיג את אור ה' אלא אם כן יצומצם. מאידך, צמצום האור יכול לגרום לו להיעלם לגמרי... כי "מאחר שנתמעטה, משם נאחזין הסטרא אחרא, עד שלפעמים נתמעט האור ביותר, עד שהם מעלימין חס ושלום, האור לגמרי, עד שאין יודעין ממנו יתברך כלל".

ומעתה, מהיכן יבוא עזרתנו?

"על כן אין מי שידע סוד הזה כי אם חכמי הדור האמתיים, הגדולים מאד מאד, כי זהו בחינת סוד העיבור שלא נמסר כי אם לגדולי ישראל. כי אין מי שידע זה הסוד איך לצמצם אורו יתברך באופן שנוכל לקבלו ואף על פי כן לא יתעלם האור - אין מי שידע זאת כי אם חכמי הדור".

מה שנשאר לנו הוא רק לחדש ולחזק את אמונתנו באותם הצדיקים האמתיים, לשקוד על דלתי תורתם, ללכת בדרך עצתם, ולאורם ניסע ונלך עד אשר יהי אור הלבנה כאור החמה "כמו שהייתה קודם מיעוטה, שנאמר 'את שני המאורות הגדולים, ויתקיים בנו מקרא שכתוב ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם, אמנן" (מתוך תפילת קידוש לבנה).

להמשיך לנו מאורו וטובו יתברך ולהכניס בנו אמונה הקדושה" (שם).

משה רבינו, הוא זה שצמצם עבורנו את אורו האינסופי של הבורא יתברך, לתוך כלים של תורה ומצוות, חוקים ומשפטים, אותם קיבל מסיני, ומסרם ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, וכן הלאה מדור דור. כשבכל דור מצמצמים הצדיקים עבורנו את אור האינסופי בתוך כלים נפלאים של תורות שיחות עצות והנהגות, כך שכל אחד מאתנו יוכל להשיג את אור ה'.

הכוח הזה - להאיר את אור האינסופי לתוך לבנו המוגבל - לא ניתן אלא לצדיקים האמתיים. מאחר ורק הם אלו שבקיאם ב"סוד העיבור", הסוד הכמוס של הארת אור האינסופי בלב כל יהודי ויהודי באשר הוא שם.

מהו אותו "סוד העיבור"?

אנו - עם ישראל - מעברים את השנה, ומשווים את שנות החמה לשנות הלבנה, ב"דרכים רחוקים ועמוקים... שהיו החכמים הגדולים יודעים אותו ואינן מוסרין אותו לכל אדם" (רמב"ם, הלכות קידוש החודש, פרק יא).

גם ברוחניות ישנו "סוד עיבור" שנמסר רק לגדולי הצדיקים - הדרכים העמוקות כיצד להאיר את הלבנה

"על ידי אמונת חכמים, יכולין להוציא משפטנו לאור... וזהו בחינת סוד העיבור, שאינו נמסר רק לגדולי הדור, שיש להם נשמות גדולות".

(ליקוטי מוהר"ן, סא)

כולנו מייחלים לקורטוב של אור; אור השם יתברך שיאיר וישכון בתוכי לבנו. השאלה היא רק: איך זוכים לכך? כיצד נוכל להאיר בקרבנו את אור השם יתברך?

ובכן, את אורו של השם יתברך בעצמו לא ניתן להשיג, שהרי הוא אין סוף. האפשרות היחידה היא להכין לאור הזה 'כלי', הלא היא האמונה. "כי על ידי אמונה, שמאמינים בו יתברך בלי שום חכמה ושכל, על ידי זה נעשה כלי. וכשזוכה להיות חזק ותקיף באמונתו, אז זוכה אחר כך שיתהווה מבחינת האמונה כלי, עד שיקבל בתוכו בחינת האור, עד שיוזכה לאיזה השגה. והכל כפי תוקף האמונה שהיה לו" (ליקוטי הלכות, הכשר כלים ב, א).

אך גם בזה אין די. גם אם נאמין בה' באמונה שלימה, עדיין לא יהיה לנו הכלי לקבל את אורו האינסופי. אלא אם כן נאמין גם במשה עבדו!

"כי מעוצם גדולתו ורוממותו יתברך, אי אפשר לזכות אפילו לבחינת אמונה כי אם על ידי החכמים וצדיקי הדור האמתיים, שזכו על ידי יגיעתם ועבודתם ואמונתם השלימה להשיג השגות אלקותו יתברך, והם יכולים

בעקבות הדורות בחסידות

דורות

רבי יצחק מנדל רוטנברג

אני כותב לך, והש"ת יתן לך שתגדלו למזל טוב בתוך כל בני ביתך לתורה לחופה ולמעשים טובים ויהיה מחסידי ברסלב... בהמשך, הוא כותב לו שיחות יקרות ונפלאות ששמע מוקני אנ"ש, והותם "ממני יודיד המהבב בלב ונפש והמעטיר בעדך".

בידי רבי יצחק מנדל היה אוסף כתבי יד מגדולי אנ"ש, שאת חלקם קיבל מידידו רבי ישראל דוב. אוסף זה מצוי כיום בגנוך של ר' לייבל ברגר שיחי.

לימים היגר רבי יצחק מנדל לאמריקה, שם, ברובע 'איסט סייד', המרכז היהודי הראשון בארה"ב, הקים את בית הכנסת של חסידי ברסלב.

נפטר בשיבה טובה בגיל תשעים ושש, ביום ה' באייר שנת תשנ"א.

של ירושלים רבי יוסף חיים זוננפלד, כן למד בחברותא עם הרב מטפליק רבי שמשון אהרן פולנסקי.

רבי שמואל הורביץ בספרו 'ימי שמואל' מתאר את פגישתו הראשונה איתו בצפת, בשנת תרפ"ג: "היה שם אחד שבא מחדש מחו"ל ולא הכרתי עדיין, ושמו רבי יצחק מנדל, הוא שאל אותי אם אני מכיר את אלטר בן ציון. ובגלל שקרא לרבי אלטר בן ציון בשמו לבד בלי 'רבי', חשבתי שהוא מתנגד, על כן לא עניתי. אבל לבסוף היינו ביחד במירון ועבדנו עבודת השם ביחד ורקדנו - ואז ידעתי שהוא מאנשי שלומנו" (פרק עט).

בהמשך מתאר רבי שמואל כיצד היה רבי יצחק מנדל משמח אותו ואת חבריו בניגוני ההתעוררות שהביא עמו, ובספוריו על עבודת ה' של אנשי שלומנו שזכה להכיר; ופעם אחת, כשדיבר איתם אודות ציון רבינו באומן, עורר בקרבם כיסופים עצומים לנסוע לשם עד שנמנו וגמרו להוציא זאת לפועל, והחסיד רבי שלמה קאוולער, שהיה כבר זקן, אמר שימכור את התכריכים שהכין ליום פקודתו ואת כל מטלטליו כדי לנסוע לאומן.

רבי יצחק מנדל התחבר עם אותם יחידי סגולה מחסידי ברסלב שעבדו את ה' בציון רש"י במירון - כרבי אלטר בן ציון קרוסקופ, רבי שמואל הורביץ, רבי ישראל דוב אודסר ורבי יעקב זאב ברוסקי - באהבת חברים מופלאה, עד שקשה היה להם להפרד איש מרעהו.

באחד ממכתביו של רבי יצחק מנדל לידידו רבי ישראל דוב אודסר, לאחר הולדת בנו, הוא כותב: "פליאה גדולה מאד בעיני שזה שני שבועות שנסעת לביתך ולא כתבת לי מאומה. אעפ"כ

נולד בפולין בשנת תרנ"ה. ילד קטן היה כשהבחין במלמד שלו היושב מדי יום ולמד מתוך ספר כלשהו כשעיניו זולגות דמעות, לאחר מכן היה נועל את הספר במגירתו. המלמד היה אדם קשוח, ויצחק מנדל התפלא לראותו בוכה תוך כדי לימוד. סקרנותו התעוררה והובילה אותו לגילוי הספר הפלא, 'השתפכות הנפש' שמו. כך החלה התקרבותו לנחל נובע מקור חכמה, כשאף אחיו ר' משה, עליו ומתמיד עצום, זוכה להתקרב לחסידות ברסלב.

בסביבות שנת תרס"ח נסע ר' יצחק מנדל לאומן, שם פגש ברבי אברהם ב"ר נחמן חזן, שקרבו מאד ושח לו שיחות וסיפורים מרבינו ותלמידיו. הוא זכה גם להסתופף במחיצת החסיד המופלא רבי אלטר מטפליק הי"ד ולקבל ממנו מתורת רבינו. לאחר הטבח הנורא שהתחולל בטפליק, כשרבי אלטר נהרג על קידוש ה', ונודע שהמרצחים מאיימים להעלות באש את בתי היהודים יחד עם הקדושים, נסע תוך סיכון עצמי רב מרחק קילומטרים רבים עד לטפליק, התגנב בחשאי לבית רבי אלטר, נטל את גופו הטהור והביאו לקבר ישראל.

רבי משה אריה ביק, יליד מז'יבוז', סיפר שחסידי ברסלב מפולין היו מתאכנסים בבית אביו לאחר שהבריהו את הגבול בדרכם לאומן, ביניהם זכר היטב את רבי יצחק מנדל כנער צעיר החדור במסירות נפש.

לאחר מלחמת העולם הראשונה, עלה לארץ ישראל וייסד עם חבריו את המנין דחסידי ברסלב שהתקיים אז בביהמ"ד טשורטקוב. הוא היה בקי גדול בש"ס והיה מבאי ביתו של רבה

נקודה

"וספרתם לכם" - ספור הישגים שלך ולא של אחרים.

(עפ"י ליקוטי הלכות, פסח, ד)

דמים מסתוריים

הדברים בסוד, ובכדי להתקיים עליהם לאסוף כספים לצדקה ותו לא - - -

בינתיים, תוך כדי שליחותם של רבי יודיל ורבי שמואל אייזיק, הגיע מוהרנ"ת לביתו של רבינו בברסלב. מוהרנ"ת שזכה להעתיק את הספר הנשרף על פי ציווי רבינו, לא ידע כי הספר נודד עתה מעיר לעיר, רבינו לא גילה לו פרטים רבים, ורק אמר לו כי "הספר שלך כבר התחיל לעשות את פעולתו בעולם..."

אין לנו כל מושג מה היתה כוונתו העמוקה של רבינו בפעולה זו, אולם אין ספק כי היתה זו מלחמה בכוחות הרע, שכן כתוצאה מחיבור הספר חלה בנו היחיד התינוק שלמה אפרים, וכשמסר את הספר לידי השנים הזהיר אותם להתפלל כל העת למען שלומו של הילד, ושוב חזר והזהיר גם את מוהרנ"ת שלא יפסיק מלהרעיש עולמות למען רפואתו.

אך למרבה הצער נכשלו השניים בהמשך משימתם, הקשיים הרבים בהשגת כספים, יחד עם החשדות שהתעוררו בכל מקום בואם, קטעו את המסע בעיצומו והם חזרו במפח נפש לברסלב בכדי להחזיר לרבינו את הכתבים הקדושים. עוד באותו קיץ הסתלק הילד הקדוש, כשרבינו סופד לו בביטויים גדולים ומופלגים שהביעו את האבדה הגדולה לעם ישראל כולו.

עברו מספר שנים מאו, ובסוף חורף תקס"ח, בעוד רבינו שוכב חולה בעיר למברג, קורא הוא בדהיפות למשמשו רבי שמעון ושולחו לעבר העיר ברסלב באזהרה חמורה כי ישרוף עד מהרה את הספר הקדוש, כולל את ההעתק של מוהרנ"ת, מכיוון שרק כך יוכל רבינו להאריך עוד מספר שנים בזה העולם.

לא קל היה מילוי המשימה, אולם בסופו של דבר נשרף הספר. וכך אמר רבינו: "הספר הזה בהכרח לשרפו, אבל הספר ליקוטי מוהר"ן יודפס ויתפשט בעולם!"

החסידים שגילה כי לפחות אחד משני היהודים הסתופף בשעתו אצל מורו ורבו הצדיק רבי פנחס מקוריץ זכותו תגן עלינו וכי כשרותו אינה מוטלת בספק.

הפלא התעצם שבעתים לאחר שהשניים, שנראו כאנשים מבוססים מבחינה כלכלית, התחילו לפנות אל אנשים אמידים ולהתרימם לצדקה ואף פנו לביתו של הצדיק רבי לוי יצחק לבקש ממנו תרומה עבור הכנסת כלה... אך העשירים פטרו אותם ללא תרומה: "אנשים בריאים הנכם! צאו לעבוד!" - גערו בהם וגירשו אותם מעל פניהם.

אילו ידעו יהודי העיירות מי הם שני החסידים המתהלכים מעיירה לעיירה ומה היא מטרתם האמיתית, לא היו כל שאלות ואף היו תומכים בהם ומאפשרים את המשך קיום מסעם המסתורי.

היו אלו שנים ממוכחי תלמידי רבינו הקדוש מברסלב; השרף רבי שמואל אייזיק וחברו רבי יודיל מדאשיב שנמנה בעבר על תלמידי רבי פנחס מקוריץ. השניים נשלחו לדרכם ע"י רבינו בכבודו ובעצמו כשהוא מצידד אותם בהוראות מפורטות כיצד לנהוג:

בכל עיירה שאליהם מגיעים, עליהם לקרוא מעט מחיבורו הקדוש והנורא שמכונה "הספר הנשרף" שאותו מסר לידיהם. כמו כן נצטוו להשאיר בכל מקום מספר דפים שהועתקו מהספר הקדוש "ליקוטי מוהר"ן" שטרם נדפס בימים ההם. עליהם לשמור את

היה זה באחד מימי הקיץ הלוהטים של שנת תקס"ו, יהודי ברדיטשוב לא ידעו כיצד לעכל את התופעה המוזרה הנצפית בימים האחרונים בבית הכנסת העירוני הגדול.

שני יהודים, אשר חזותם מעידה עליהם כי חסידים נשואי פנים המה, עומדים בצורה מסתורית בשולי בית הכנסת כשהם מסתודדים ביניהם תוך זהירות רבה שדבריהם לא יגיעו לאוזני שאר באי הבית. במהלך ההתלחשויות שלהם הם מוציאים מצקלונם דפים הכתובים בכתב יד נאה ומסולסל והם קוראים ממנו בצוותא תוך שהם נוהרים שאף אחד חוץ מהם לא ישמע חס וחלילה.

אם עוד לא די בכך, הרי שלקראת סיום השעות בבית הכנסת מוציאים הם מספר דפים של דברי תורה כתובים, והם משאירים אותם בכוונה על השולחן. בדיקה של למדני חסידי העיר העלתה כי מדובר בדברי תורה בלתי ידועים ושככל הנראה לא נדפסו בשום ספר.

השערות שונות הועלו בין יהודי העיר ושמועות שונות ומפחידות החלו להתגלגל. החשד המרכזי היה כי מדובר בקבוצת גנבים מתוחכמת וערמומית שמתכננת תוכניות בכתב, תוך מעקב סמוי אחר תנועותיהם של עשירי העיר. החשד התעורר בעקבות דיווח שהתקבל מהעיירה הסמוכה כי השנים ביקרו גם שם כשהם נוהגים גם שם באותם מנהגים מעוררי תהיה.

מנגד חוקה על בני העיר עדותו של אחד מחשובי זקני

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

האם ישנם שינויי נוסחאות בליקוטי מוהר"ן?

תשובת הר"ר אהרן יוסף קעניג :

ידוע על שתי נוסחאות שונות של הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, האחת היא זו המצויה בידניו, שהיא לישונו של מוהרנ"ת (למעט מספר מקומות שהוגו ושונו). נוסחא זו היא כמוכן המוסמכת ביותר כדי להכין בה דבר מתוך דבר, מאחר וכל החיבור הוא במלוא הדין.

וכך כותב רבי אברהם ב"ר נחמן ב"ביאור הליקוטים" סימן י על הנוסח המדויק הזה: "למה לנו לשנות את הלשון שנדפס בבית מוהרנ"ת ובהגהתו?" וכך אכן מקובל מדור דור להגות וללמוד לפי הנוסח הנ"ל.

אולם, יש עוד נוסח של כתב יד אחר, עם שינויים רבים, והיה מכונה בפי אנ"ש "כתב יד של ר' נפתלי". הרב מטשערין מצטטו כמה וכמה פעמים בספרו "פרפראות לחכמה".

כפי הנראה היה לחסידי ברסלב בפולין העתק מאותו כתב יד, ועל פיו הדפיסו את הליקוטי מוהר"ן בדפוס אפטא. כידוע, היו כמה מאנ"ש שטענו נגד הנוסח הזה, השונה מהנוסח המקובל.

לפני כ-35 שנה התגלה באורח פלא כתב יד של הליקוטי מוהר"ן בנוסח זה האחרון, וכשנודע על כך לאאמור"ר הרה"ח ר' נתן צבי קעניג, קבע זמן מיוחד כדי ללמוד בו, ולאחר מכן העתיק את כל השינויים המובאים בו והדפיסם בכרך נפרד, שכן אנ"ש השתמשו בכך להבנת הדברים לעומקם.

אך עצם כתב היד הזה לא הוברר עד סופו:

א. לטענת אחדים מהמומחים לזיהוי כתבי יד, הרי צורת כתיבת האותיות בכתב היד הזה לכתב ידו של מוהרנ"ת בימי צעירותו (כלומר, אינו זהה לכתב של הספרים "ליקוטי הלכות" ו"ליקוטי תפילות" שכתבם בשנים מאוחרות יותר) אך אינו זהה לכתב היד של רבי נפתלי.

ב. בכל מקרה נראה, שמי שכתב את הנוסח הזה היה אחד מתלמידי רבינו כפי שמעידות תקופת הנייר וצורת הכתיבה.

ג. מכיון שזהו חיבור שלם ומסודר, הרי גם אם לא היה הכותב אחד מתלמידי רבינו, הוא בוודאי היה אחד מחסידי ברסלב שכל תורות רבינו היו ידועים לו.

כיום נמצא כתב היד הזה באוספו הנפלא של ר' לייב ברגר.

לחידודא

חידה מס' 144

כמה מתלמידי רבינו כיהנו כרבני ערים באוקראינה?

הפתרון לחידה מספר 143

על איזה דבר כותב מוהרנ"ת שאין התחזקות גדולה מזו? ?

"לחשוב בכל עת כאילו עתה נולד".

(ליקוטי הלכות, מילה ד, יח)

זכה בהגרלה לחידה מס' 142

משה חיים לוי, רח' צה"ל, צפת

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

ספירת העומר בסימן אחדות

הרב ברוך מרדכי פראנק

בכל לילה, אחרי שסופרים ספירת העומר, נוהגים לומר מזמור "למנצה בנינו" המסתיים בפסוק: "יברכנו אלקים ויראו אותו כל אפסי ארץ".

בליקוטי מוהר"ן (ע"ה) מבאר רבינו, שיש באדם דמים עכורים היינו הדם שעדיין לא עבד בו האדם את ה'; שממנו נובעות המחלוקות ותאוות הניצחון שיש לאדם.

בכדי לתקן את אותם דמים עכורים ולבטל את המחלוקות, צריך אדם לרדוף שלום, שכן הקב"ה "לא מצא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום" – כדברי חז"ל.

איך זוכים להגיע לשלום? על ידי הרבה דיבורים קדושים בתורה ובתפילה. שהרי הדיבור הוא הנפש, כמו שנאמר: "נפשי יצאה בדברי"; והנפש היא בדם, ככתוב: "כי הדם הוא הנפש". לפיכך, הדיבורים הקדושים מתקנים את הדמים העכורים.

רבי לוי יצחק בנדר היה אומר תמיד: אפשר שיהיו חילוקי דעות, אבל אין צורך לעשות בגלל זה מחלוקת. יש אמרה של הרבי מקוצק על מאמר חכמינו: "כשם שפרצופיהם שונות כך דיעותיהם אינם שוות" – כשם שהאדם לא יריב עם חברו בגלל שצורת פניו אינה דומה לשלו, כך אינו צריך לריב עם חברו בגלל שדעתו שונה משלו.

ממשיך רבינו לבאר: כשברא הקב"ה את העולם היתה "שבירת הכלים", כלומר הספירות העליונות התפרקו ונפלו מהם ניצוצות קדושה אל הטומאה. למה זה קרה? כי הספירות הקדושות היו או נפרדות זו מזו, ולא השפיעו אחת לרעותה. לאחר שנשברו הן התאחדו – ואז השפיעו אחת לשניה ונכללו אחת בשניה וכך יזכו להתקיים ולהוות אבני הבנין של הבריאה כולה.

זה שאנו מתפללים בכל יום לאחר ספירת העומר: "שבוכות ספירת העומר שספרתי היום יתוקן מה שפגמתי בספירה, חסד שבחסד, גבורה שבחסד" וכן הלאה. כל זה כדי להכליל את הספירות אחת בשניה.

וזו כל עבודתנו בימי הספירה שבהם נוהגים אבלות על מות תלמידי רבי עקיבא שלא נהגו כבוד זה בזה – להרבות באהבת רעים ולכבד את הזולת.

יש לדעת שבכל דבר מזון או מומן שמגיע אלינו מסתתרים אותם ניצוצות קדושים שנוצרו משבירת הכלים, ומחכים שנתקן אותם. לכן צריך לצעוק הרבה בעת הספירה ולדבר הרבה דיבורים קדושים לה' כדי שבכך יתוקנו הניצוצות. כך נוכח לתקן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם.

זה פירוש הפסוק: "ארץ נתנה יבולה" – ה' שולח לנו שפע של יבול – ואיך נוכח לקבלו כראוי? על ידי "יברכנו אלקים"; וכיצד נשיג את ברכת ה' על ידי השלום, שכאמור אין כלי מחזיק ברכה יותר ממנו.

"לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה". כלי – ר"ת ביהן לוי ישראל. רמז לכך שעם ישראל לכל עדותיו, מאוחד.

ולכן ספירת העומר היא מצווה שמקיימים רק בדיבור, בלי מעשה, כדי להורות, שעיקר עבודתנו בימים אלו הוא הדיבור – לעוק לה' בתפילה, עד שנוכח לתקן את כל הדמים העכורים שבקרבו ויהיה שלום בכל העולם.

(מסובך מתוך שיחה של הרב ברוך מרדכי פראנק שלי"א. ניתן להאזין לשיעור המלא בנערכת השמע של 'אורות ברסלב' 02-9950000 עברית, שיעורים, עניני דיוטא, פסח, ואח"כ, 2-1-3-3)

דווקא בשיא הטומאה – טהרה

השם יתברך מרומו ומנושאו מאד מדעת אנוש, ככתוב "ולגדולתו אין חקר". לכן, אפילו כשנמצאים במקום או במצב נמוך ומרוחק מאד, גם שם אפשר למצוא אותו ולהתקרב אליו, שהרי "ומלכותו בכל משלה".

אנחנו נוטים לחשוב בזמנים ובמצבים רבים: 'עכשיו לא... כאילו אין זה הזמן או המקום המתאים להתקרב אל ה' ולעבודו. אבל האמת היא כאמור לא כך; ידועים סיפורים רבים על יהודים שהזרו לה' דווקא במקום הנמוך והמרוחק שהתדרדרו אליו בהטאיהם ובתאוותיהם, כגון רבי אלעזר בן דורדיא שסיפורו מובא במסכת עבודה זרה (י"ג) שעליו יצאה בת קול ואמרה: "ר' אלעזר בן דורדיא מזומן לחיי העולם הבא".

שכן לפעמים, דווקא כשהרע גובר על האדם כל כך, ומאיים לכלות אותו ולבלוע אותו לגמרי – הקב"ה מתמלא עליו ברחמים ושולח לו סיוע מלמעלה כך שיוכל לשוב לגמרי אם ירצה, ונפילתו תהפוך לעליה גדולה, או לחילופין, לפחות לא ייאבד לחלוטין. כפי שהקב"ה הבטיח לישראל: "כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב... ראו עתה כי אני אני הוא... אני אמית ואחיה" (דברים לב).

כל זה מרומם בתורת המצורע, שדווקא כאשר התדרדר כל כך עד שהצרעת פרהה בכל גופו, מראשו ועד רגליו – דווקא אז הוא טהור, כמו שכתוב: "הנהה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כולו הפך לבן טהור הוא" (ויקרא יג).

(עפ"י לקוטי הלכות, שילוח הקד, ד, יא)

ההרשמה למגוון מסלולי הקיץ בעיצומה!

דרך צדיקים

02-5410100

www.zadikintours.com

לאן שתרצה לטוס בעולם הכל בטלפון אחד!

נתיבים טורס

סיסות לחילוף | קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופריחה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים									
בית שמש - מדינת עילית הר"ר אברהם שמואל דרדיק הי"ד הר"ר יצחק אייזק דרדיק הי"ד הר"ר משה יהודה דרדיק הי"ד הר"ר שמעון אשר דרדיק הי"ד הר"ר חזקיהו דרדיק הי"ד תרם והפיץ 1500 גליונות לעי"נ אביהם הר"ר יעקב ב"ר זושא דוב בער דרדיק זצ"ל נלב"ג ל' אייר תשע"ה תנצבה.	ירושלים הר"ר צבי חובין הי"ד תרם והפיץ 1000 גליונות לעי"נ האשה מלכה בת שינה ע"ה נלב"ג ט' אייר תנצבה. זכות הרבים וזיכר הרבים יעמדו לו להחברך בכל מילי דמיטב	ירושלים משפחת שפירא הי"ד תרם והפיץ 1000 גליונות לעי"נ האשה מרת רחומה מירל ביילא בת הר"ר אברהם זאב ע"ה נלב"ג ה' אייר תשע"א תנצבה. זכות ההפצה וזיכר הרבים יעמדו לו להחברך בכל מילי דמיטב	ירושלים הר"ר נחמן קופרמן הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לעי"נ תמיץ הר"ר יהודה אריה ב"ר זומר ז"ל נלב"ג ב' אייר תשנ"ז תנצבה. זכות ההפצה וזיכר הרבים יעמדו לו להראות רוב נחת דקדושה	ירושלים הר"ר נפתלי משה שפירא הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו אחת"י זכות ההפצה וזיכר הרבים יעמדו לו להראות רוב נחת דקדושה	ירושלים הר"ר נתן זאב קניסטופר הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח'י זכות ההפצה וזיכר הרבים יעמדו לו להראות רוב נחת דקדושה	ירושלים הר"ר נתן זאב קניסטופר הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיח'י זכות ההפצה וזיכר הרבים יעמדו לו להראות רוב נחת דקדושה	ירושלים הר"ר נחמן יצחק שפירא הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו שמעון י"י זכות ההפצה וזיכר הרבים יעמדו לו להראות רוב נחת דקדושה	ירושלים הר"ר נתן דיב צוקר הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו נפתלי הרץ י"י זכות ההפצה וזיכר הרבים יעמדו לו להראות רוב נחת דקדושה	ירושלים הר"ר יוסף שמיר הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסין הבן ישי רפאל י"י זכות ההפצה וזיכר הרבים יעמדו לו להחברך בכל מילי דמיטב

שבועות באומן

מגוון מסלולים ישירים החל מ-545 \$

נופש לנשמה... באומן! קבוצות קיץ לנשים

מגוון מסלולים < שירות אישי > ליווי והדרכה מקצועית < סדנאות חיזוק מרתקות > אש"ל מלא ברמה גבוהה

בסטנדרט של השירות של אירו-פנים

רד" מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80